

Arrest

nr. 235 916 van 19 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & J. JANSSENS
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. JANSSENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u op 12 april 1996 geboren bent te Rafah in de Gazastrook. U bent een soennitische moslim van Palestijnse origine.

Van uw geboorte tot uw vertrek uit de Gazastrook woonde u in uw ouderlijke woonst in al Sjabura kamp te Rafah. In 2015 behaalde u uw diploma van het secundair onderwijs. Vervolgens werkte u als arbeider op de markt. Op die manier probeerde u uw familie te steunen en geld te sparen om een universitaire studie te bekostigen.

In 2015 gebruikte Hamas de straat naast uw ouderlijke woonst om raketten te lanceren. U en uw vader gaven hen de boodschap dat ze daarmee moesten stoppen omdat het gevaarlijk was voor jullie. Uw vader werd geduwd door een lid van Hamas, u kwam tussen en kreeg vervolgens een slag op uw knie met een geweer. Na dit voorval werd u driemaal opgepakt. Daarbij werd u telkens een paar uur vastgehouden, ondervraagd en geslagen.

In maart 2016 werd u geopereerd aan uw been. Twee maanden later, op 11 mei 2016, werd uw galblaas operatief verwijderd. Nadien kende u gezondheidsproblemen, waardoor u niet meer ging werken. Omwille van uw gezondheidsproblemen en voornoemde problemen met Hamas, besloot u uiteindelijk de Gazastrook te verlaten.

Op 18 december 2017 reisde u samen met uw vader per ambulance naar de grensovergang in Rafah. U werd tot de Egyptische zaal gebracht, waar u aan een veiligheidscontrole werd onderworpen. Vervolgens reisde u in een andere ambulance verder naar Egypte. Uw vader betaalde geld aan mensen van de Egyptische kant opdat u verder kon reizen met een ambulance. U werd naar het ziekenhuis van Mahad Nassar in Cairo gebracht.

U verbleef vervolgens tot 5 maart 2018 in Egypte. U onderging er medische testen en liet uw vergunning een aantal keer verlengen bij de ambassade opdat de Palestijnse autoriteit uw behandeling in Egypte zou bekostigen. Uiteindelijk betaalde u zelf grotendeels de kosten van uw medische behandeling in Egypte. U besloot uiteindelijk verder te reizen naar Turkije omdat u op het internet las dat Turkije een goede behandeling, en meer bepaald medische behandeling, verleende aan Palestijnen. U stuurde uw paspoort op naar de Gazastrook om een visum voor Turkije te bekomen.

Uiteindelijk reisde u per vliegtuig verder naar Turkije, waar u tot 15 mei 2018 in een jongerenwoning in Istanbul verbleef. U boekte er een reis naar Aman met een transit in Griekenland en reisde vervolgens per vliegtuig naar Athene. Daar aangekomen gaf u uw paspoort aan een Jordaanse vrouw en meldde u zich aan bij de Griekse autoriteiten. U werd vervolgens enkele uren vastgehouden in de luchthaven en werd nadien de toegang tot het land verleend. U nam de bus en stapte op een voor u onbekende locatie af. U bracht een nacht op straat door en kwam de volgende dag iemand uit Gaza tegen die u hielp. Vervolgens verbleef u vijf dagen in een jongerenwoning in Athene. U nam ondertussen contact op met een smokkelaar die u een vals paspoort zou opsturen naar Rhodos, opdat u van daaruit per vliegtuig verder zou kunnen reizen naar België. U reisde vervolgens naar Rhodos, waar u bij aankomst werd opgepakt door de politie. Ze namen u mee naar een plaats waar mensen van Afrikaanse en Afghaanse afkomst stonden. U werd er gecontroleerd en gefouilleerd door agenten en politiehonden. Ook werd uw asielaanvraag geregistreerd. Vervolgens verbleef u drie nachten in een hotel in Rhodos. Aangezien u de smokkelaar niet meer kon bereiken en geen paspoort ontving, keerde u terug naar de jongerenwoning in Athene, waar u andermaal een 17-tal dagen verbleef. Tijdens uw verblijf in Athene werd u aangevallen door een Albanees die uw gsm wou stelen. U diende geen klacht in bij de politie. Wat betreft uw medische problemen verklaarde u dat u via Arabieren in contact kwam met een kerk die hulp bood aan vluchtelingen. Via hen werd u opgenomen in het ziekenhuis voor een kijkoperatie. Nadien onderging u geen andere operaties in Griekenland en kocht u pijnstillers. U maakte vervolgens een afspraak met een nieuwe smokkelaar en keerde terug naar Rhodos in afwachting op een vals paspoort. Ditmaal verbleef u er in een vluchtelingenkamp. Op 3 augustus 2018 kreeg u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. Op 26 augustus 2018 reisde u per vliegtuig vanuit Rhodos naar België, waar u dezelfde dag aankwam en op 29 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende originele documenten voor: Uw identiteitskaart, medische attesten uit Egypte, een bewijs van uw operatie in de Gazastrook, medische attesten uit België, een attest van verlies van uw paspoort. Verder legt u kopieën voor van: uw paspoort, identiteitsdocumenten van uw moeder en vader, uw unrw-kaart, uw geboorteakte, en van medische attesten uit Gaza, Turkije en Griekenland. U legt verder ook foto's neer betreffende uw verblijf in een ziekenhuis in Gaza, in Griekenland en in België en van uw verblijf in Griekenland. Ten slotte legt u een CD neer met beeldmateriaal van de levensomstandigheden in Griekenland.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de medische attesten die u voorlegt blijkt immers dat u aan de ziekte van Crohn lijdt en hiervoor een medicamenteuze behandeling volgt. Verder gaf u aan dat u liever gehoord werd door een vrouwelijke protection officer om aan uw ziekte gelieerde stressproblemen te vermijden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

Zo werd u door een vrouwelijke protection officer gehoord, zoals u verzocht tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5). Voorts werd bij aanvang van uw onderhoud bij het CGVS extra benadrukt dat u zelf op eender welk moment een vraag kon stellen, opmerkingen kon geven en dat u op een welk moment een pauze kon vragen (CGVS, p. 3, 4). U heeft op geen enkel moment gebruikt gemaakt van deze mogelijkheid. Bovendien gaf u aan het einde van het onderhoud aan dat u alle vragen en de tolk goed had begrepen en had u geen verdere opmerkingen (CGVS, p. 25). Uit het persoonlijk onderhoud bleek overigens dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wijst er aldus op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u op 3 augustus 2018 in Griekenland internationale bescherming kreeg, u verkreeg de vluchtelingenstatus (info Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy-Asylum Service, dd. 31.10.2018). U kreeg hierna een verblijfsvergunning in Griekenland die geldig is van 8 augustus 2018 tot 7 augustus 2021.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u enerzijds gelden dat u in Griekenland slecht werd behandeld door de autoriteiten (CGVS p. 12-14, 24) en verwijst u anderzijds naar een incident met een Albanees in Athene (CGVS p. 17). Ten slotte beroept u zich ook op socio-economische redenen en de leefomstandigheden in Griekenland (CGVS, p. 15, 17, 23, 25).

Allereerst dient vastgesteld te worden dat u zowel uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland als uw beschermingsstatuut in Griekenland verborgen wilde houden voor de Belgische asielinstanties (CGVS, p. 21, 23, 24). Hiermee doet u niet alleen afbreuk aan uw medewerkingsplicht die op u als verzoeker om internationale bescherming rust. Voornoemde vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van uw voorgehouden problemen in Griekenland eveneens in zeer grote mate.

Wat uw beweerde problemen met de Griekse autoriteiten betreft, verklaarde u dat u zowel bij uw aankomst in de luchthaven in Griekenland als tijdens uw registratie in Rhodos slecht werd behandeld

door de autoriteiten (CGVS 12-14, 24). U beweert dat u in de luchthaven in een ruimte zonder sanitaire voorzieningen werd opgesloten en dat u er werd uitgelachen en uitgescholden door het personeel (CGVS, p. 12-13). Hoewel u aangaf dat u ziek was, werd u op een agressieve manier behandeld (CGVS, p. 13). Uiteindelijk werd u uit de luchthaven gezet en moest u op zelfstandige basis verder reizen (CGVS, p. 13). Voorts verklaarde u dat u bij aankomst in Rhodos werd opgepakt door de politie en vervolgens gecontroleerd en gefouilleerd werd door agenten en politiehonden (CGVS, p. 14, 24). Deze door u aangehaalde elementen zijn 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De beweerde opsluiting betrof maar een korte periode en u werd vervolgens weer vrijgelaten. Dat u gefouilleerd en gecontroleerd wordt door Griekse veiligheidsdiensten is niet abnormaal. Het betreffen hier bovendien blote beweringen die u op geen enkele manier staaft. Afgezien van deze voorgehouden gebeurtenissen kende u daarenboven klaarblijkelijk geen problemen meer met de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 24)

Wat het voorgehouden incident met een Albanees in Athene betreft – hij zou u met een mes hebben aangevallen omdat hij uw gsm wilde stelen, waardoor u een kleine wond opliep aan uw voet (CGVS, p. 17) -, dient allereerst te worden gewezen op het feit dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt in verband met dit zogenaamde incident. Voorts dient te worden vastgesteld dat dit voorval – indien het daadwerkelijk heeft plaatsgevonden – geenszins volstaat om te besluiten dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u de hulp van de Griekse autoriteiten niet heeft ingeroepen (CGVS, p. 22). Verder stelt u dat er in Griekenland veel vluchtelingen zijn die zich met criminele praktijken bezighouden en dat u gezien uw gezondheidstoestand niet voor zichzelf zou kunnen opkomen bij gevechten of ruzies (CGVS, p. 24). Uw verklaringen in dit verband zijn echter zeer algemeen en getuigen evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland. Bovendien kan in geen enkel land criminaliteit worden uitgesloten en betreffen het hier gemeenschappelijke feiten die buiten het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie vallen.

Ten slotte doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat de medische bijstand in Griekenland ondermaats is en er niet tegemoet gekomen wordt aan uw basisrechten, waaronder huisvesting. (CGVS, p. 19, 23, 25)

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U kaart het gebrek aan bijstand voor vluchtelingen in Griekenland aan (CGVS, p. 19). Zo stelt u dat Griekenland geen woningen aanbiedt aan de mensen (CGVS, p. 19). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u in Rhodos wel in een vluchtelingenkamp kon verblijven. Hoewel u aankaart dat er geen voorzieningen waren in het kamp, blijkt uit uw verklaringen dat de buurtbewoners matrassen, kleding en lakens voorzagen en dat er voedselhulp werd voorzien (CGVS, p. 15, 16). Uw persoonlijke situatie is bovendien veranderd aangezien u een beschermingsstatuut verkreeg. Dient echter vastgesteld te worden dat u zelf nooit stappen ondernam om een woning te vinden, zelfs niet na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus (CGVS, p. 23). U doet uitschijnen dat u niet in staat was om een woning te zoeken (CGVS, p. 23). Dit betreft echter weinig meer dan een blote bewering van uwentwege (CGVS, p. 23). Daar u klaarblijkelijk wel in staat was om op zelfstandige basis van Egypte naar België te reizen, kan worden verwacht dat u eveneens in de mogelijkheid was om een poging te ondernemen om een woning te zoeken of op zijn minst om een organisatie te zoeken die u daarbij zou kunnen helpen, hetgeen u eveneens naliet te doen (CGVS, p. 23). Wat betreft andere vormen van bijstand, verklaarde u dat personen die een verzoek om internationale bescherming indienden in Griekenland, aanspraak konden maken op een financiële bijstand (CGVS, p. 16). U doet in eerste instantie uitschijnen dat u geen financiële bijstand kreeg omdat u geen asielaanvraag indiende in Griekenland (CGVS, p. 16). Na confrontatie stelt u dat u het niet aanvroeg omdat u het land wilde verlaten en niets van hen nodig had (CGVS, p. 16). U voegt daar het volgende aan toe: "Het zat duidelijk in mijn hoofd dat ik daar niet wou settelen want ik kreeg er geen gepaste woning, geen medische zorg, en daarom weigerde ik alle soorten van bijstand van hen zodat ik hier niet afgewezen zou worden Ik wou niet dat jullie hier zouden zeggen 'je had daar bijstand en hulp en je kan terug naar daar' " (CGVS, p. 16).

De vaststelling dat u de beschikbare bijstand voor asielzoekers/vluchtelingen in Griekenland moedwillig weigerde doet vanzelfsprekend afbreuk aan uw claim dat u in Griekenland niet de nodige bijstand en/of begeleiding verkreeg (CGVS, p. 19). Gezien het voorgaande en gelet op het feit dat u Griekenland slechts enkele weken na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus verliet, moet worden besloten dat u zelf onvoldoende inspanningen heeft gedaan om te proberen een leven op te bouwen in Griekenland.

Hoewel u verder nog aanhaalt dat u in Griekenland niet de nodige medische bijstand kreeg, blijkt uit uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten dat u in Griekenland een kijkoperatie onderging en dat er een bloedtest werd afgenomen (CGVS, p. 17, 20 + medische attesten Griekenland en België in het administratief dossier). Hieruit blijkt bijgevolg dat u wel degelijk medische hulp gekregen hebt in Griekenland. Zelfs al zou deze bijstand elementair geweest zijn en zelfs al kreeg u niet de behandeling die u wenste te krijgen (CGVS, p.17, 19), iets wat u overigens ook uw dokter in België verweet (document Dr. Jean-Marc Ferron 19/09/2018), dan nog blijkt hieruit dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan. Het feit dat u het tijdens uw verblijf in Rhodos moedwillig naliet om zelf hulp te vragen voor uw gezondheidsproblemen (CGVS, p.22), wijst er uiteraard evenmin op dat u in Griekenland geen toegang zou hebben tot medische bijstand.

U toont derhalve niet concreet aan dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen waaronder de gezondheidszorg. U maakt zodoende niet aannemelijk dat uw situatie aldaar de hogergenoemde drempel inzake zwaarwegendheid zou bereiken.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgelegde attesten betreffende uw medische problemen. Deze verslagen bevestigen uw verklaring dat u de ziekte van Crohn heeft. Er dient hierbij echter opgemerkt te worden dat artikel 3 EVRM vereist dat u doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zou mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw medische problemen. De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten hebben immers enkel betrekking op uw identiteit, uw herkomst, uw opleiding, uw registratie bij UNRWA en de identiteit van uw ouders elementen die momenteel niet ter discussie staan. De foto's en het beeldmateriaal van uw verblijf in Griekenland tonen evenmin een persoonlijke vrees aan. De medische documenten die u neerlegt van Gaza, Turkije, Griekenland en België worden tevens niet betwist, maar deze buigen de appreciatie van het CGVS niet om gezien de uitvoerig besproken argumentatie opgenomen in deze beslissing.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan “van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953; van artikel 3 van het EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6. 48/7, 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gelezen in overeenstemming met

artikelen 26, 29, 30, 32 en 34 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ; gelezen in overeenstemming met artikelen 20, 33 en 46 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, en van artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.”.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; meer bepaald werd hem in 2018 internationale bescherming toegekend in Griekenland. Verzoeker verkreeg de vluchtelingenstatus. Deze vaststelling wordt in zijn verzoekschrift niet betwist.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat *“de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift vraagt om bevestiging van zijn vluchtelingenstatus, geeft hij overigens zelf impliciet aan dat hij nog steeds over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland en meer in het bijzonder de vluchtelingenstatus. In dit verband dient erop te worden gewezen dat verzoeker zich voor de bevestiging van zijn vluchtelingenstatus dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure. De bevoegdheid van de Raad in onderhavige procedure laat ter zake immers niet toe tot een dergelijke beoordeling over te gaan.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en

integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan de verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, te weerleggen. Deze redenering wordt bevestigd door het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17. Het Hof oordeelt dat de verzoeker zelf *in concreto* dient aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het Hof legt uit dat deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie HvJEU, Ibrahim e.a. van 19 maart 2019, punt 90). Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (*ibid.*, punt 91).

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hen in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, in een situatie van extreme materiële armoede zal terechtkomen die hem niet in staat stelt in zijn meest elementaire behoeften te voorzien, zoals onder meer voedsel, persoonlijke hygiëne en een plaats om te leven, en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar verzoeker internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang is bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke. In de bestreden beslissing wordt onder meer als volgt overwogen: *“In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u enerzijds gelden dat u in Griekenland slecht werd behandeld door de autoriteiten (CGVS p. 12-14, 24) en verwijst u anderzijds naar een incident met een Albanees in Athene (CGVS p. 17). Ten slotte beroept u zich ook op socio-economische redenen en de leefomstandigheden in Griekenland (CGVS, p. 15, 17, 23, 25).*

Allereerst dient vastgesteld te worden dat u zowel uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland als uw beschermingsstatuut in Griekenland verborgen wilde houden voor de Belgische

asielinstanties (CGVS, p. 21, 23, 24). Hiermee doet u niet alleen afbreuk aan uw medewerkingsplicht die op u als verzoeker om internationale bescherming rust. Voornoemde vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van uw voorgehouden problemen in Griekenland eveneens in zeer grote mate.

Wat uw beweerde problemen met de Griekse autoriteiten betreft, verklaarde u dat u zowel bij uw aankomst in de luchthaven in Griekenland als tijdens uw registratie in Rhodos slecht werd behandeld door de autoriteiten (CGVS 12-14, 24). U beweert dat u in de luchthaven in een ruimte zonder sanitaire voorzieningen werd opgesloten en dat u er werd uitgelachen en uitgescholden door het personeel (CGVS, p. 12-13). Hoewel u aangaf dat u ziek was, werd u op een agressieve manier behandeld (CGVS, p. 13). Uiteindelijk werd u uit de luchthaven gezet en moest u op zelfstandige basis verder reizen (CGVS, p. 13). Voorts verklaarde u dat u bij aankomst in Rhodos werd opgepakt door de politie en vervolgens gecontroleerd en gefouilleerd werd door agenten en politiehonden (CGVS, p. 14, 24). Deze door u aangehaalde elementen zijn 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De beweerde opsluiting betrof maar een korte periode en u werd vervolgens weer vrijgelaten. Dat u gefouilleerd en gecontroleerd wordt door Griekse veiligheidsdiensten is niet abnormaal. Het betreffen hier bovendien blote beweringen die u op geen enkele manier staaft. Afgezien van deze voorgehouden gebeurtenissen kende u daarenboven klaarblijkelijk geen problemen meer met de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 24)

Wat het voorgehouden incident met een Albanees in Athene betreft – hij zou u met een mes hebben aangevallen omdat hij uw gsm wilde stelen, waardoor u een kleine wond opliep aan uw voet (CGVS, p. 17) -, dient allereerst te worden gewezen op het feit dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt in verband met dit zogenaamde incident. Voorts dient te worden vastgesteld dat dit voorval – indien het daadwerkelijk heeft plaatsgevonden – geenszins volstaat om te besluiten dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u de hulp van de Griekse autoriteiten niet heeft ingeroepen (CGVS, p. 22). Verder stelt u dat er in Griekenland veel vluchtelingen zijn die zich met criminele praktijken bezighouden en dat u gezien uw gezondheidstoestand niet voor zichzelf zou kunnen opkomen bij gevechten of ruzies (CGVS, p. 24). Uw verklaringen in dit verband zijn echter zeer algemeen en getuigen evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland. Bovendien kan in geen enkel land criminaliteit worden uitgesloten en betreffen het hier gemeenschappelijke feiten die buiten het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie vallen.

Ten slotte doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat de medische bijstand in Griekenland ondermaats is en er niet tegemoet gekomen wordt aan uw basisrechten, waaronder huisvesting. (CGVS, p. 19, 23, 25)

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een

lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U kaart het gebrek aan bijstand voor vluchtelingen in Griekenland aan (CGVS, p. 19). Zo stelt u dat Griekenland geen woningen aanbiedt aan de mensen (CGVS, p. 19). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u in Rhodos wel in een vluchtelingenkamp kon verblijven. Hoewel u aankaat dat er geen voorzieningen waren in het kamp, blijkt uit uw verklaringen dat de buurtbewoners matrassen, kleding en lakens voorzagen en dat er voedselhulp werd voorzien (CGVS, p. 15, 16). Uw persoonlijke situatie is bovendien veranderd aangezien u een beschermingsstatuut verkreeg. Dient echter vastgesteld te worden dat u zelf nooit stappen ondernam om een woning te vinden, zelfs niet na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus (CGVS, p. 23). U doet uitschijnen dat u niet in staat was om een woning te zoeken (CGVS, p. 23). Dit betreft echter weinig meer dan een blote bewering van uwentwege (CGVS, p. 23). Daar u klaarblijkelijk wel in staat was om op zelfstandige basis van Egypte naar België te reizen, kan worden verwacht dat u eveneens in de mogelijkheid was om een poging te ondernemen om een woning te zoeken of op zijn minst om een organisatie te zoeken die u daarbij zou kunnen helpen, hetgeen u eveneens naliet te doen (CGVS, p. 23). Wat betreft andere vormen van bijstand, verklaarde u dat personen die een verzoek om internationale bescherming indienden in Griekenland, aanspraak konden maken op een financiële bijstand (CGVS, p. 16). U doet in eerste instantie uitschijnen dat u geen financiële bijstand kreeg omdat u geen asielaanvraag indiende in Griekenland (CGVS, p. 16). Na confrontatie stelt u dat u het niet aanvraagde omdat u het land wilde verlaten en niets van hen nodig had (CGVS, p. 16). U voegt daar het volgende aan toe: "Het zat duidelijk in mijn hoofd dat ik daar niet wou settelen want ik kreeg er geen gepaste woning, geen medische zorg, en daarom weigerde ik alle soorten van bijstand van hen zodat ik hier niet afgewezen zou worden Ik wou niet dat jullie hier zouden zeggen 'je had daar bijstand en hulp en je kan terug naar daar' " (CGVS, p. 16).

De vaststelling dat u de beschikbare bijstand voor asielzoekers/vluchtelingen in Griekenland moedwillig weigerde doet vanzelfsprekend afbreuk aan uw claim dat u in Griekenland niet de nodige bijstand en/of begeleiding verkreeg (CGVS, p. 19). Gezien het voorgaande en gelet op het feit dat u Griekenland slechts enkele weken na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus verliet, moet worden besloten dat u zelf onvoldoende inspanningen heeft gedaan om te proberen een leven op te bouwen in Griekenland.

Hoewel u verder nog aanhaalt dat u in Griekenland niet de nodige medische bijstand kreeg, blijkt uit uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten dat u in Griekenland een kijkoperatie onderging en dat er een bloedtest werd afgenomen (CGVS, p. 17, 20 + medische attesten Griekenland en België in het administratief dossier). Hieruit blijkt bijgevolg dat u wel degelijk medische hulp gekregen hebt in Griekenland. Zelfs al zou deze bijstand elementair geweest zijn en zelfs al kreeg u niet de behandeling die u wenste te krijgen (CGVS, p.17, 19), iets wat u overigens ook uw dokter in België verweet (document Dr. Jean-Marc Ferron 19/09/2018), dan nog blijkt hieruit dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan. Het feit dat u het tijdens uw verblijf in Rhodos moedwillig naliet om zelf hulp te vragen voor uw gezondheidsproblemen (CGVS, p.22), wijst er uiteraard evenmin op dat u in Griekenland geen toegang zou hebben tot medische bijstand.

U toont derhalve niet concreet aan dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen waaronder de gezondheidszorg. U maakt zodoende niet aannemelijk dat uw situatie aldaar de hogergenoemde drempel inzake zwaarwegendheid zou bereiken.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgelegde attesten betreffende uw medische problemen. Deze verslagen bevestigen uw verklaring dat u de ziekte van Crohn heeft. Er dient hierbij echter opgemerkt te worden dat artikel 3 EVRM vereist dat u doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zou mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang

zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw medische problemen. De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten hebben immers enkel betrekking op uw identiteit, uw herkomst, uw opleiding, uw registratie bij UNRWA en de identiteit van uw ouders elementen die momenteel niet ter discussie staan. De foto's en het beeldmateriaal van uw verblijf in Griekenland tonen evenmin een persoonlijke vrees aan. De medische documenten die u neerlegt van Gaza, Turkije, Griekenland en België worden tevens niet betwist, maar deze buigen de appreciatie van het CGVS niet om gezien de uitvoerig besproken argumentatie opgenomen in deze beslissing."

Uit voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen wel degelijk op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoekende partij brengt evenwel geen concrete elementen noch dwingende argumenten bij ter weerlegging van deze pertinente en deugdelijke motieven, die allen grondslag vinden in het administratief dossier. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het verwijzen naar algemene informatie, zonder een concreet verweer te ontwikkelen tegen de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Ter terechtzitting legt verzoeker een medisch attest neer inzake de ziekte van Crohn waaraan hij lijdt. Dit attest toont volgens verzoeker zijn bijzondere kwetsbaarheid aan.

De Raad stelt vast dat verzoeker reeds eerder attesten neerlegde die aantonen dat hij aan de ziekte van Crohn lijdt. Met dit nieuwe attest kan verzoeker geen afbreuk doen aan wat in de bestreden beslissing terecht werd overwogen: *"Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgelegde attesten betreffende uw medische problemen. Deze verslagen bevestigen uw verklaring dat u de ziekte van Crohn heeft. Er dient hierbij echter opgemerkt te worden dat artikel 3 EVRM vereist dat u doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zou mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet*

in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw medische problemen. De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.” Ook met dit attest kan verzoeker niet aantonen dat hij, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake dit medische probleem. Zijn ziekte kan op zich niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen.

Gelet op voorgaande toont verzoeker niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Tot slot benadrukt de Raad dat het door verzoekende partij geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van de “Federale Rechtbank van Duitsland” geen precedentwaarde heeft. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden. Met de reserme aan geschonden bepalingen en geciteerde rechtspraak doet verzoeker evenmin afbreuk aan de pertinente en concrete vaststellingen omtrent zijn persoonlijke situatie in de bestreden beslissing.

2.4. De Raad besluit dat verzoeker niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die hem in Griekenland wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat hij er een risico loopt op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.5. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

2.6. Het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kan werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

De Raad ziet gelet op het voorgaande geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF